

(druk nr 1403-1)
projekt Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji RM
z dnia 16 marca 2022 r.
wpłynął do BRM dnia .....

23. 03. 2022

**Uchwała nr
Rady Miasta Lublin
z dnia**

**w sprawie skargi na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie
w Lublinie**

Na podstawie art.18b ust. 1 i 3 oraz art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz.U. z 2022 r., poz. 559) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn.zm.) oraz z § 84 ust. 4 i 5 Statutu Miasta Lublin stanowiącego załącznik do uchwały nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2019 r. poz. 3791), po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Uznaje się skargę na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie za niezasadną.

§ 2.

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Lublin do zawiadomienia wnoszącą skargę o sposobie jej załatwienia i przesłania kopii uchwały wraz z uzasadnieniem.

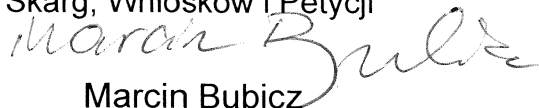
§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji

Marcin Bubicz

UZASADNIENIE

uchwały w sprawie skargi na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie

Dnia 1 lutego 2022 r. (przekazana przez Prezydenta Miasta Lublin pismem z dnia 1 lutego 2022 r. r. znak:KP-PS-I.1510.1.7.2022) do Rady Miasta Lublin wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] na działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie.

Po analizie skargi oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Lublin (pismo z dnia 21 lutego 2022 r. znak: KP-PS-I.1510.1.7.2022) stwierdzono, że sytuacja życiowa i zdrowotna Skarżącej znana jest służbom społecznym Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie od miesiąca grudnia 2004 r., jednakże współpraca ze Skarżącą od początku należała do trudnych z uwagi na jej roszczeniowy stosunek do zadań pomocy społecznej i przejawy występowania zaburzeń psychicznych. W związku z bardzo trudną sytuacją zdrowotną oraz występowaniem niepokojących zachowań Ośrodek 3-krotnie występował do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z wnioskiem o leczenie szpitalne psychiatryczne bez wymaganej zgody. Powyższe nie przynosiło jednak oczekiwanych rezultatów, ponieważ po zakończonych hospitalizacjach Skarżąca natychmiast zaprzestawała przyjmowania leków. Ostatnia przed wniesieniem niniejszej skargi hospitalizacja Skarżącej nastąpiła w tzw. trybie nagłym, w oparciu o przepis art. 23 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 685), w obecności pogotowia ratunkowego i przy asyście funkcjonariuszy Policji. W myśl art. 23 ust. 1 cytowanej ustawy osoba chora psychicznie może być przyjęta do szpitala psychiatrycznego bez zgody wymaganej w art. 22 tylko wtedy, gdy jej dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że z powodu tej choroby zagraża bezpośrednio własnemu życiu albo życiu lub zdrowiu innych osób. Na podstawie otrzymanego zawiadomienia sąd opiekuńczy wszczyna postępowanie dotyczące przyjęcia do szpitala psychiatrycznego takiej osoby (art. 25 ust. 1 ustawy). Podjęte wówczas wobec Skarżącej działania wynikały bezpośrednio z jej zachowań, które zagrażały bezpośrednio życiu i zdrowiu innych osób. Skarżąca kierowała bowiem groźby pozbawienia życia w stosunku do matki, była agresywna słownie (z użyciem obelżywych słów) i fizycznie - popychała i wykręcała ręce matce). Z kolei, podstawą wystąpienia, w dniu 8 września 2020 r., przez Ośrodek z wnioskiem o leczenie Skarżącej do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w tzw. trybie wnioskowym było znaczne pogorszenie się jej stanu zdrowia w miesiącu lipcu 2020 r. Skarżąca zaczęła wówczas kierować do Sekcji pracy socjalnej Nr 19 Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie liczną korespondencją e-mail. W kolejnych pismach przesyłała fotografie robione przypadkowym osobom twierdząc, że jest prześladowana przez agentów wywiadu. Zaznaczyć tutaj należy, iż realizując pracę socjalną pracownik socjalny pozostawał w stałym kontakcie z matką Skarżącej oraz poradnią lekarza rodzinnego. Wkrótce jednak Skarżąca zaczęła odmawiać współpracy ze służbami społecznymi. Informowała, iż nikogo nie wpuści do mieszkania, a próby wejścia do lokalu zakończą się użyciem przez nią broni gazowej. Kierowała przy tym liczną korespondencją do Filii Nr 4 Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie, w której oskarżała pracowników Ośrodka o złą wolę i działania na jej szkodę. Zaprzestanie przyjmowania leku przez Skarżącą i pogorszenie stanu zdrowia psychicznego spowodowało podjęcie decyzji o konieczności wystąpienia do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie V Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z wnioskiem o leczenie szpitalne bez wymaganej zgody. Wniosek ten, w dniu 8 września 2020 r., został podpisany przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie. Decyzja o skierowaniu przedmiotowego wniosku do sądu opiekuńczego poprzedzona była rozmowami z lekarzem rodzinnym oraz lekarzami

psychiatrami, którzy w przeszłości podejmowali leczenie Skarżącej. Specjaliści byli zgodni, że Skarżąca wymaga bezwzględnie systematycznego leczenia bowiem nieleczone schorzenie rozwija się i stanowi zagrożenie dla zdrowia samej Skarżącej, jak i dla zdrowia i życia innych osób. Dodatkowo, z dokumentacji Ośrodka wynika, że Skarżąca była leczona psychiatrycznie już od 1983 r. Tak więc zarzut poświadczenia nieprawdy przez Dyrektora Ośrodka nie może być uznany za zasadny, gdyż opis stanu zdrowia przedstawiony we wniosku o skierowanie na leczenie do szpitala psychiatrycznego potwierdzony był opiniami lekarzy specjalistów. Każdorazowo zainteresowana otrzymywała odpowiedzi na składaną korespondencję. W kwestii zarzutu skargi, dotyczącego chęci pozbawienia przez Ośrodek opieki nad niedołązną i niepełnosprawną matką Skarżącej, należy wskazać, iż matka Skarżącej prowadzi odrębne gospodarstwo domowe od córki. Nadmienić również należy, że matka Skarżącej podejmowała próby ubezwłasnowolnienia córki, jednakże po złożeniu wniosku na początku 2017 r. do Sądu Okręgowego w Lublinie odstąpiła od dalszych działań w tym zakresie. Co istotne, matka Skarżącej korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie. W dniu 1 lutego 2022 r. do Ośrodka wpłynęło postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21 maja 2021 r. sygn. akt: V RNs1200/20, orzekające o umieszczeniu Skarżącej w szpitalu psychiatrycznym bez wymaganej zgody, a także postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie III Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 4 listopada 2021 r. sygn. akt: III Ca 355/21, oddalające apelację pełnomocnika Skarżącej od wskazanego wyżej rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Wobec powyższego, w dniu 8 lutego 2022 r., Filia Nr 4 Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Lublinie wystąpiła do Marszałka Województwa Lubelskiego o zapewnienie transportu medycznego dla Skarżącej celem przewiezienia do Szpitala Neuropsychiatrycznego w Lublinie.

W świetle powyższego skargę uznaje się za niezasadną.

**Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji RM**

Marcin Bubicz
Marcin Bubicz